

usikker overfor Beløbet, thi det forekommer mig, at Ministerens Udtalelser ved Forelæggelsen gav Udtryk for, at der egentlig ikke forelaa nogen Aftale, saa at man kunde overse, hvor meget det drejede sig om, idet Ministeren nævnede som Alternativer dels dette, at hvis Kravene forøges, maa Priserne forhøjes, og dels dette, at det foreslaaede Beløb paa 720 000 Kr. egentlig ikke vilde slaa til.

I § 5 søger Ministeren en Bemyndigelse til med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg at ændre de her i Forslag bragte Foranstaltninger. Jeg har intet imod den Bemyndigelse, Ministeren her søger, men her er ogsaa nævnt Margarine, og naar Ministeren i sin Forelæggelse nævnede, at der ikke forelaa noget som helst om, at Margarineprisen vilde stige, forekommer det mig, at Beslutningen om denne Foranstaltning passende kunde udsættes, til man saa, hvor meget det da vilde komme til at dreje sig om. Indtil den Tid kunde man passende forhindre Udførsel herfra af Margarine, thi det er sikkert, at den billige Raastofmængde, der danner Grundlag for Margarineprisen, er begrænset. Det er derfor klart, at naar man udfører Margarine, vil det Tidspunkt, da den billige Raavare slipper op, og vi maa til at producere af den dyrere, indtræde tidligere. Jeg henstiller dette til Overvejelse af Ministeren og eventuelt til Samraad med hans Kollega Justitsministeren.

De Bemærkninger, jeg her har fremsat, vil jeg anbefale at tage med i Betragtning under Overvejelserne af dette Lovforslag. Det ligger i Sagens Natur, at disse Overvejelser af Hensyn til Lovens Ikrafttræden maa føres indenfor et ikke alt for langt Tidsrum. Jeg skal dermed anbefale Lovforslaget til Tingets Behandling.

Hauge: Indtil nu har man forgæves ventet paa, at Priserne paa de forskellige Varer, der bruges navnlig i Husholdningerne, skulde gaa ned. Ogsaa Haabet om, at Priserne kunde blive nogenlunde konstante, er glippet. Alt er endnu usikkert, og Tendensen synes snarere at være til forhøjede Priser end til, at Priserne kan blive lavere. Dette er jo overordentlig beklageligt, da de stadig stigende Priser i særlig Grad bidrager til at skabe Uro og ogsaa i høj Grad vanskeliggør det for Husholdningerne at klare sig med de Budgetter, der staar til deres Raadighed. Jeg kan derfor med Glæde yde min Tilslutning til

det Lovforslag, der her er fremsat, og som gaar ud paa at fastlægge Priserne paa visse Livsfornödenheder, foreløbig i de kommende Vintermaaneder indtil 31. Marts 1920. Det drejer sig her om at fastlægge Priser paa Brød, Sukker, Mælk, Margarine og Flæsk.

For Rugbrødets Vedkommende har man allerede tidligere ved Forhandlinger her i Rigsdagen taget i hvert Fald foreløbig Stilling til Forslaget, idet det ved Kornloven blev bestemt, at Rugbrødet indtil 1. November ikke skulde koste mere end 24 Øre pr. kg i Detailsalg her i København, og der skulde saa fastsættes Priser svarende hertil ude omkring i Landet, efter som Produktionsomkostningerne ligger der. Nu foreslaas der altsaa, at den nuværende Rugbrødspris vedblivende skal gælde indtil 1. April. Rugbrødet vil forhaabentlig ikke ude i Provinserne komme til at koste det samme som her i København, hvor Prisen i hvert Fald for Aktiebageriernes Vedkommende fuldt ud naar op til de 24 Øre pr. kg. I Provinserne er Prisen noget lavere, og ogsaa Arbejdernes Fællesbageri tager en noget lavere Pris end den, de forenede Rugbrødsfabrikker beregner sig.

For Sukkerets Vedkommende foreslaas Prisen paa Sukker til Husholdningsbrug forhøjet fra 38 Øre pr. kg af Fabrik til 48 Øre indtil 1. April og derefter 58 Øre, en Forhøjelse paa 10 Øre straks og 20 Øre senere, og Prisen paa Sukker til industrielt Brug og til Anvendelse i Restaurationer o. s. v. skal sættes op til 1,40 Kr. og 1,20 Kr. pr. kg af Fabrik. I Bemærkningerne til Lovforslaget foreligger en Beregning over, hvorledes Statskassen vil blive stillet i det kommende Aar ved Udrationering af Sukker til lavere Pris end den, Staten faktisk betaler Sukkerfabrikkerne for Sukkeret. Det fremgaar deraf, at Staten ved den Forøgelse af Prisen, som her er Tale om, vil kunne komme ud af Aaret formentlig med et Overskud af ca. 4 Mill. Kr. og endda have 3 Mill. Kr. til Dækning af det Underskud, der hidtil har været. Jeg er noget betænkelig ved denne Forhøjelse af Prisen paa Sukker til Husholdningsbrug, og jeg vil henstille til Overvejelse at gaa en anden Vej end den her foreslaaede, uden at man derfor behøver at sætte Statskassen i nogen næneværdig større Udgift eller, rettere sagt, stille Statskassen ringere end forudsat efter Lovforslagets Bemærkninger. I Stedet for at lægge en forskellig Pris til Grund for Beregningen henholdsvis i